

Dag allemaal,

Nog net voor het einde van het jaar een update uit Cusco, een opsomming van enkele belangrijke gebeurtenissen uit de afgelopen maanden:

Begin september zijn Deyra en ik uitgenodigd door een familie in Arequipa, zij hadden ons leren kennen door het symposium wat we georganiseerd hebben in juli dit jaar. Hun enige zoon heeft autisme en zij wilden graag een bevestiging van de diagnose en daarnaast ook vooral voorlichting op zijn school en pedagogische adviezen voor bij hen thuis. In eerste instantie wilden we niet ingaan op deze uitnodiging omdat het buiten Cusco is. De familie wilde het echter zo graag dat zij aanboden onze onkosten en zorg op zich te nemen, zodat wij toch op hun uitnodiging zijn ingegaan.

De voorlichting op school werd goed bezocht, door zeker 40 mensen, dit waren ouders of leerkrachten van de school. Vele vragen werden gesteld en na afloop hadden Deyra en ik allebei het gevoel: we hebben veel antwoorden kunnen geven maar er zijn ook veel nieuwe vragen bijgekomen. De school en de familie willen graag een vervolg en volgend jaar gaan we kijken hoe we dit kunnen organiseren, op een manier dat de kosten tegen de baten opwegen.

In oktober hebben Cusi en ik de cursus aangeboden die ons ter beschikking is gesteld door het Dr. Leo Kannerhuis aan de universiteit Nacional Madre de Dios in de stad Puerto Maldonado.

Na enkele maanden onderhandelen, prijsopgaven te geven en weer verder te onderhandelen, kwamen we gelukkig overeen en kon alles doorgaan.

In zo'n onderhandelingsproces lopen er allerlei processen bij ons zelf door elkaar heen.

Omdat we het nog niet goed gewend zijn, voelen we ons "te klein" om er geld voor te vragen en we wilden namelijk ook heel graag de cursus in praktijk brengen om uit te proberen hoe het zou werken. Daarnaast zien we ook wel ons recht om er geld voor te vragen omdat we gewoon echt iets heel goeds te bieden hebben wat hier niemand heeft en we ook gewoon een vergoeding nodig hebben.

Daarnaast is de communicatie hierover in de Peruaanse cultuur voor mij een beleving apart, ik merk dan toch dat wij veel directer en concreter zijn en minder woorden nodig hebben om het hier even over te hebben.

Ook tijdens de presentatie van ons aan de studenten werden verschillen in onze cultuur hilarisch duidelijk. Ik had verwacht een kort woordje van de organisator en dan beginnen. Zo was het mij ook verteld door Freddy de organisator, hij nam het woord en gaf een introductie

waarin hij me voorstelde. Ik stond dus op en wilde naar de microfoon lopen om te gaan beginnen.

Dat was nog niet de bedoeling, eerst moest een andere decaan ook nog wat zeggen. Ook deze gaf een introductie en stelde me voor, voor de 2^e keer stond ik op en wilde ik gaan beginnen. Weer werd ik terug geroepen en moest ik nog even wachten want er was nog een coördinatrice die ook wat wilde zeggen. Zij nam het woord, vertelde weer waarom de cursus zo belangrijk was en stelde me weer voor. Opnieuw ging ik staan met de overtuiging dat het nu voor echt zou zijn en weer werd ik terug geroepen want Freddy wilde nog even wat zeggen.

De hele voorstelling heeft dus 30 minuten geduurd voordat we echt konden beginnen, we begonnen dus meteen met een vertraging in ons programma omdat allerlei mensen nog “even iets” wilden zeggen.

Twee dagen hebben we gewerkt met gemiddeld 40 jonge enthousiaste studenten, die voor de cursus niets of bijna niets wisten van autisme. Nu kunnen zij het autisme herkennen in een kind en weten wat voor het kind belangrijk is in hun manier van onderwijs geven.

Wij zelf hebben veel geleerd over de organisatie van een scholing zoals deze, de communicatie met de universiteit en wat we een volgende keer anders kunnen doen. Voor iedereen dus twee hele leerzame dagen waarvan de belangrijkste conclusie was: de cursus was voor de deelnemers heel interessant.

We kunnen het jaar 2010 met een trots gevoel afsluiten, we hebben inmiddels 67 families leren kennen in Cusco met één of meerdere kinderen met een ASS. We hebben het team uitgebreid met Daryl omdat we uren tekort kwamen om het vervolg na de observatie te kunnen bieden. We hebben samen met Hugo Arias verschillende diagnoses kunnen stellen, maar door tijdsgebrek heeft hij zijn samenwerking met ons moeten stoppen. Hij heeft ons voorgesteld aan zijn collega Carlos

Virto, die met veel enthousiasme de taak van Hugo heeft overgenomen. We zijn met het Dr. LeoKannerhuis aan het kijken hoe Matt van der Reijden, psychiater, Carlos begeleiding kan geven en adviseren m.b.t. de diagnoses.

“De meiden” zijn geen auxiliaires meer maar echte therapeuten gespecialiseerd in autisme. Zij observeren onder mijn begeleiding zelf in gezinnen en proberen hun werkplannen op te stellen.

We komen in Cusco in een nieuwe fase aan, we hebben behoefte aan functieomschrijvingen met daarin ook de verantwoordelijkheden beschreven. We moeten gaan bekijken hoe we de communicatielijnen willen hebben, wie wat mag beslissen en wat in overleg moet. Het is de bedoeling dat er met meer zelfstandigheid gewerkt gaat worden, verantwoordelijkheid voor de planning en het op tijd af hebben van verslagen enz.

Ik kan u zeggen dat dit nog een hele klus gaat worden maar ik ben er van overtuigd dat het ons gaat lukken, iedereen wil zo graag en is bereid om zich voor meer dan 100% in te zetten.

Ik wil graag Weidi de Kok, samen met al haar vrijwilligers, bedanken voor de geweldige bridgedrive die zij voor ons op 6 november in Fijnaart hebben georganiseerd.

Ik was toevallig even in Nederland vanwege mijn moeder waardoor ik er nu een keertje bij kon zijn.

Ongelofelijk, ik vond het een hele bijzondere ervaring om zo'n grote groep enthousiaste mensen bezig te zien voor Abrazos. Aan alles was bij de organisatie gedacht en iedereen vervulde zijn taak met heel veel plezier, de

sfeer was goed en gezellig. Hierdoor is het voor de deelnemers aan de drive ook erg leuk om mee te doen omdat ze naast het bridgen ook nog eens helemaal verzorgd worden met een lekker hapje en drankje. Helemaal geweldig is dan ook nog eens de mega opbrengst van € 5.200,00. Wiedi en heel de groep vrijwilligers: heel erg bedankt!

De bridgedrive was niet de enige actie zo aan het einde van 2010.

Judith in Meyel en Marlies in Zeewolde zijn met hun vrienden aan het knutselen gegaan om voor de vogels lekkere vogeltaarten te maken die voor ons heel leuk zijn om in de tuin te zetten met dit winterse weer.

Pim, de zoon van Marlies greep deze kans mooi aan om samen met zijn vriend de sociale stage voor zijn school te vervullen. Een hele slimme actie van hen en voor Marlies een geweldige hulp bij het organiseren van alles.

De totale opbrengst is nog niet bekend maar het wordt in ieder geval meer dan € 1.000,00.

Rest mij nog om enkele mensen te bedanken die zich de afgelopen jaren voor Stichting Abrazos in Nederland hebben ingezet. Per 1 januari stopt Rene Mens met zijn adviserende functie aan het bestuur, mede door zijn adviezen is de organisatie van Abrazos enorm geprofessionaliseerd.

Marianne Mens-Stuart die de boekhouding van Abrazos helemaal heeft opgezet draagt het stokje over aan Cees Laurijsen.

Boudewijn van der Gaag legt per 1 januari zijn functie als penningmeester neer, na deze geruime tijd met veel plezier vervuld te hebben.

Wij willen hen allen heel hartelijk bedanken voor hun inzet en al het werk dat zij op geheel vrijwillige basis hebben gedaan. Dank je wel!

Namens het team van Abrazos uit Cusco voor iedereen hele fijne feestdagen en een heel goed 2011!

Un Abrazo,
Willeke Brouwers

